GENERĀLADVOKĀTA RIMVĪDA NORKUS [*RIMVYDAS NORKUS*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2025. gada 8. maijā [1]

Lieta C-315/24

Nestlé Sverige AB
pret
Miljönämnden i Helsingborgs kommun

(*Högsta förvaltningsdomstolen* (Augstākā administratīvā tiesa, Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesību aktu tuvināšana – Pārtikas nekaitīgums – Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēti pārtikas produkti – Prasības attiecībā uz informāciju – Obligātās papildu ziņas – Īpašas prasības attiecībā uz obligāto paziņojumu par uzturvērtību – Aizliegums marķējumā atkārtot šajā paziņojumā ietverto informāciju

1. Šajā lietā Tiesai pirmo reizi ir iespēja interpretēt Savienības tiesību normas, kas attiecas uz obligātajām papildu ziņām īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu marķējumā.

Atbilstošās tiesību normas

Regula (ES) Nr. 1169/2011

2. Regulas (ES) Nr. 1169/2011 [2] 41. apsvērumā ir teikts:

“Lai vērstos pie vidusmēra patērētāja un nodrošinātu sniegtās informācijas par uzturvērtību informatīvo funkciju, un ņemot vērā esošo zināšanu līmeni par uzturu, minētajai informācijai vajadzētu būt vienkāršai un viegli saprotamai. Ja informācija par uzturvērtību norādīta daļēji galvenajā redzamības laukā, ko parasti sauc par iepakojuma priekšpusi, un daļēji iepakojuma otrā pusē jeb tā aizmugurē, tas varētu mulsināt patērētājus. Tādēļ paziņojumam par uzturvērtību būtu jāatrodas vienā redzamības laukā. Turklāt pašus svarīgākos informācijas uzturvērtības elementus var brīvprātīgi atkārtot galvenajā redzamības laukā, lai palīdzētu patērētājiem viegli saskatīt

[1] Oriģinālvaloda – franču.

[2] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2011. gada 25. oktobris) par pārtikas produktu informācijas sniegšanu patērētājiem un par grozījumiem Eiropas Parlamenta un Padomes Regulās (EK) Nr. 1924/2006 un (EK) Nr. 1925/2006, un par Komisijas Direktīvas 87/250/EEK, Padomes Direktīvas 90/496/EEK, Komisijas Direktīvas 1999/10/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2000/13/EK, Komisijas Direktīvu 2002/67/EK un 2008/5/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 608/2004 atcelšanu (OV 2011, L 304, 18. lpp.).

būtisko informāciju par uzturvērtību, iegādājoties pārtikas produktus. Brīva izvēle, kuru informācijas daļu varētu atkārtot, varētu mulsināt patērētājus. Tādēļ ir jāprecizē, kuru informāciju var atkārtot."

3. Šīs regulas 9. panta "Obligāto ziņu uzskaitījums" 1. punktā ir paredzēts:

"Saskaņā ar regulas 10. līdz 35. pantu un ievērojot šajā nodaļā noteiktos izņēmumus, obligāti norādāmas šādas ziņas:

[..]

1) paziņojums par uzturvērtību."

4. Minētās regulas 30. panta, kas attiecas uz minētā 9. panta 1. punkta l) apakšpunktā paredzētā paziņojuma par uzturvērtību saturu, 1. un 3. punktā ir teikts:

"1. Obligātajā paziņojumā par uzturvērtību ietver šādu informāciju:

a) enerģētisko vērtību; un

b) tauku, piesātināto taukskābju, ogļhidrātu, cukuru, olbaltumvielu un sāls daudzumu.

[..]

3. Ja fasētas pārtikas marķējumā sniedz obligāto uzturvērtības paziņojumu, kas minēts 1. punktā, marķējumā var atkārtot šādu informāciju:

a) enerģētisko vērtību; vai

b) enerģētisko vērtību kopā ar tauku, piesātināto taukskābju, cukuru un sāls daudzumu."

5. Šīs pašas regulas 32. panta "Vērtības norādīšana uz 100 g vai 100 ml" 2. punktā ir noteikts:

"Šīs regulas 30. panta 1. līdz 5. punktā minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu norāda uz 100 g vai 100 ml."

6. Saskaņā ar Regulas Nr. 1169/2011 33. panta 1., 2. un 4. punktu:

"1. Turpmāk norādītajos gadījumos 30. panta 1. līdz 5. punktā minēto enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu var norādīt uz porciju un/vai patēriņa vienību, ko patērētājam viegli atpazīt, ar noteikumu, ka porcijas vai patēriņa vienības lielums ir norādīts uz etiķetes un ka ir norādīts iepakojumā esošo porciju vai patēriņa vienību skaits:

a) papildus 32. panta 2. punktā minētajai izteiksmes formai – uz 100 g vai 100 ml;

[..]."

2. Atkāpjoties no 32. panta 2. punkta, 30. panta 3. punkta b) apakšpunktā minētajos gadījumos enerģētisko vērtību un uzturvielu daudzumu un/vai XIII pielikuma B daļā noteikto ieteicamo devu procentus var norādīt, pamatojoties tikai uz porciju vai patēriņa vienību.

Ja uzturvielu daudzumu izsaka tikai porcijai vai patēriņa vienībai saskaņā ar pirmo daļu, enerģētisko vērtību izsaka 100 g vai 100 ml un porcijai vai patēriņa vienībai.

[..]

4. Izmantoto porciju vai vienību norāda tiešā tuvumā paziņojumam par uzturvērtību."

Regula (ES) Nr. 609/2013

7. Saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 609/2013 [3] 24. apsvērumu:

"[Regulā Nr. 1169/2011] ir noteiktas vispārējās marķēšanas prasības. Minētās marķēšanas prasības kā vispārējs noteikums būtu jāpiemēro pārtikas kategorijām, uz kurām attiecas šī regula. Tomēr, lai sasniegtu šīs regulas konkrētos mērķus, šajā regulā vajadzības gadījumā būtu jāparedz arī papildu prasības [Regulai Nr. 1169/2011] vai atkāpes no tās."

8. Šīs regulas 2. panta 2. punkta g) apakšpunktā ir noteikts:

"Piemēro [..] šādas definīcijas:

[..]

g) "īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika" ir īpaši apstrādāta vai izgatavota un ārsta uzraudzībā lietojama pārtika pacientu, tostarp zīdaiņu, uztura režīmam; tā ir paredzēta kā vienīgā vai papildu pārtika ne tikai pacientiem ar ierobežotu, vājinātu vai traucētu organisma vielmaiņu, spēju uzņemt, sagremot, uzsūkt vai izdalīt parasto pārtiku vai to sastāvā esošas noteiktas uzturvielas vai metabolītus, bet arī pacientiem ar citām medicīniski noteiktām uztura [vajadzībām], kuru uztura režīmu nevar izstrādāt, tikai pārveidojot parasto uzturu."

9. Minētās regulas 9. panta 5. un 6. punktā ir paredzēts:

"5. Šīs regulas 1. panta 1. punktā minētās pārtikas marķējumos, noformējumā un reklāmās sniedz informāciju par šādas pārtikas atbilstīgu lietošanu, un tā nav maldinoša vai šādai pārtikai nepiedēvē īpašības novērst, ārstēt vai izārstēt cilvēku slimības, vai nenorāda uz šādām īpašībām.

6. Šā panta 5. punkts neliedz izplatīt jebkādu derīgu informāciju vai ieteikumus, izņemot tos, kas paredzēti tikai medicīnas, uzturzinātnes, farmācijas speciālistiem vai citiem veselības aprūpes speciālistiem, kuri atbild par mātes aprūpi un bērna aprūpi."

[3] Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (2013. gada 12. jūnijs) par zīdaiņiem un maziem bērniem paredzētu pārtiku, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtiku un par pilnīgiem uztura aizstājējiem svara kontrolei, un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 92/52/EEK, Komisijas Direktīvas 96/8/EK, 1999/21/EK, 2006/125/EK un 2006/141/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/39/EK un Komisijas Regulas (EK) Nr. 41/2009 un (EK) Nr. 953/2009 (OV 2013, L 181, 35. lpp.).

Deleģētā regula (ES) 2016/128

10. Deleģētās regulas (ES) 2016/128[4] 13., 14. un 15. apsvērums ir formulēts šādi:

"(13) Īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai ir jāatbilst [Regulas Nr. 1169/2011] prasībām. Lai ņemtu vērā īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētas pārtikas specifiku, šajā regulā attiecīgos gadījumos būtu jānosaka minēto vispārējo noteikumu papildinājumi un izņēmumi.

(14) Šāda veida pārtikas gadījumā būtu jāparedz, ka ir obligāti jāsniedz visa informācija, kas vajadzīga, lai nodrošinātu īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētās pārtikas pareizu lietošanu. Šādā informācijā būtu jāietver ziņas par raksturlielumiem un īpašībām cita starpā saistībā ar produkta īpašo apstrādi un sastāvu, uzturvielu sastāvu un lietošanas pamatojumu, kā rezultātā to ir lietderīgi izmantot tā konkrētajiem lietošanas mērķiem. Šāda informācija nebūtu jāuzskata par uzturvērtības un veselīguma norādēm [Regulas Nr. 1924/2006] izpratnē.

(15) Ir būtiski, ka uz īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētas pārtikas tiek sniegts paziņojums par uzturvērtību, lai nodrošinātu, ka gan pacienti, kas lieto šo pārtiku, gan veselības aprūpes profesionāļi, kuri iesaka tās lietošanu, to lieto pareizi. Tādēļ, kā arī lai sniegtu pilnīgāku informāciju pacientiem un veselības aprūpes profesionāļiem, paziņojumā par uzturvērtību būtu jāietver sīkākas ziņas, nekā tas prasīts [Regulā Nr. 1169/2011] [..]."

11. Šīs deleģētās regulas 5. panta "Īpašas prasības attiecībā uz pārtikas produktu informāciju" 1. punktā un 2. punkta g) apakšpunktā ir noteikts:

"1. Ja vien šajā regulā nav noteikts citādi, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika atbilst [Regulas Nr. 1169/2011] prasībām.

2. Papildus obligātajām ziņām, kas uzskaitītas [Regulas Nr. 1169/2011] 9. panta 1. punktā, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētas pārtikas gadījumā ir obligāti jāsniedz šādas papildu ziņas:

[..]

g) to raksturlielumu un/vai īpašību apraksts, kas nodrošina produkta lietderīgumu attiecībā uz slimību, veselības traucējumu vai veselības stāvokli, kura dēļ uztura režīms ir vajadzīgs, jo īpaši tas attiecas uz produkta īpašo apstrādi un sastāvu, uzturvielām, kuru daudzums ir palielināts, samazināts vai kuras ir izslēgtas no sastāva vai citādi pārveidotas, kā arī produkta lietošanas pamatojuma apraksts;

[..]".

[4] Komisijas Deleģētā regula (2015. gada 25. septembris), ar ko attiecībā uz īpašām sastāva un informācijas prasībām, kuras piemēro īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai, papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 609/2013 (OV 2016, L 25, 30. lpp.).

12. Minētās deleģētās regulas 6. panta "Īpašas prasības attiecībā uz paziņojumu par uzturvērtību" 2. punktā ir paredzēts:

"Atkāpjoties no [Regulas Nr. 1169/2011] 30. panta 3. punkta, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētas pārtikas obligātajā paziņojumā par uzturvērtību ietverto informāciju marķējumā atkārtoti nenorāda."

Tiesvedības rašanās fakti, tiesvedība pamatlietā, prejudiciālie jautājumi un tiesvedība Tiesā

13. *Nestlé Sverige AB* (turpmāk tekstā – "*Nestlé*") ir pārtikas nozares uzņēmums, kas vairākus produktus tirgo kā īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētus pārtikas produktus.

14. Kā izriet no lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu, uz šo produktu iepakojuma priekšpuses ir izvietotas ziņas par enerģētisko vērtību un dažādu uzturvielu, piemēram, tauku, olbaltumvielu un šķiedrvielu, daudzumu, kas izteiktas nevis uz 100 g vai uz 100 ml, bet uz porciju vai patēriņa vienību (turpmāk tekstā – "strīdīgās ziņas").

15. *Miljönämnden i Helsingborgs kommun* (Helsingborgas pašvaldības Vides komisija, Zviedrija) uzdeva *Nestlé* noņemt strīdīgās ziņas, pamatojoties uz to, ka tās, pārkāpjot Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 2. punktam, esot uzskatāmas par tādu ziņu atkārtojumu, kas ietvertas obligātajā paziņojumā par uzturvērtību atbilstoši Regulas Nr. 1169/2011 30. panta 1. punktam un kuras saskaņā ar šīs regulas 32. panta 2. punktu ir izteiktas uz 100 g vai uz 100 ml.

16. *Nestlé* nesekmīgi centās panākt šā lēmuma pārskatīšanu, bet pēc tam iesniedza pieteikumu *Förvaltningsrätten i Malmö* (Administratīvā tiesa ar tiesas sēžu vietu Malmē, Zviedrija) par tā atcelšanu. Šajā pieteikumā *Nestlé* norādīja, ka strīdīgās ziņas nav obligātajā paziņojumā par uzturvērtību norādīto ziņu atkārtojums, bet ka tās jāuzskata par šo paziņojumu papildinošām ziņām saskaņā ar Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunktu.

17. Minētais pieteikums tika noraidīts, pamatojoties uz to, ka, pat ja strīdīgās ziņas būtu izteiktas uz porciju vai patēriņa vienību, nevis uz 100 g vai 100 ml, tās būtu uzskatāmas par obligātajā paziņojumā par uzturvērtību ietverto ziņu atkārtojumu, kas ir aizliegts ar Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 2. punktu.

18. *Kammarrätten i Göteborg* (Gēteborgas Administratīvā apelācijas tiesa, Zviedrija) noraidīja *Nestlé* apelācijas sūdzību, secinot, ka strīdīgās ziņas nav saistāmas ar Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunktu, bet ir uzskatāmas par obligātajā paziņojumā par uzturvērtību ietverto ziņu atkārtojumu, un pēc tam *Nestlé* iesniedza kasācijas sūdzību iesniedzējtiesā, *Högsta förvaltningsdomstolen* (Augstākā administratīvā tiesa, Zviedrija).

19. Lai noskaidrotu, vai attiecīgo produktu marķējums atbilst Deleģētās regulas 2016/128 noteikumiem, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai strīdīgās ziņas ir uzskatāmas par produkta raksturlielumu un īpašību papildu aprakstu šīs deleģētās regulas 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta izpratnē, vai arī šīs ziņas ir tikai obligātajā paziņojumā par uzturvērtību norādīto ziņu atkārtojums, kas ir aizliegts ar minētās deleģētās regulas 6. panta 2. punktu.

20. Šādos apstākļos *Högsta förvaltningsdomstolen* (Augstākā administratīvā tiesa) ir nolēmusi apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai informācija par produkta enerģētisko vērtību un tajā esošo dažādu uzturvielu daudzumu, kas sniegta citviet, nevis paziņojumā par uzturvērtību, var būt produkta raksturlielumu un īpašību papildu apraksts, kā minēts [Deleģētās regulas 2016/128] 5. panta 2. punkta g) apakšpunktā?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai [šīs deleģētās regulas] 6. panta 2. punkts, kurā ir aizliegts uz marķējuma atkārtot obligātajā paziņojumā par uzturvērtību ietverto informāciju, neatļauj aprakstā saskaņā ar [minētās deleģētās regulas] 5. panta 2. punkta g) apakšpunktu norādīt informāciju par enerģētisko vērtību un dažādu uzturvielu daudzumu, ja šī informācija ir izteikta citādi, nevis uz 100 g vai 100 ml?"

21. Iesniedzējtiesas nolēmums, kas datēts ar 2024. gada 25. aprīli, Tiesas kancelejā tika saņemts 2024. gada 29. aprīlī. Rakstveida apsvērumus ir iesniegušas prasītāja pamatlietā, Čehijas valdība un Eiropas Komisija. Prasītāja un *Miljönämnden i Helsingborgs kommun* (Helsingborgas pašvaldības Vides komiteja), kas ir atbildētāja pamatlietā, kā arī Čehijas valdība un Komisija piedalījās arī tiesas sēdē, kas notika 2025. gada 12. februārī.

Juridiskā analīze

Ievada apsvērumi

22. Šeit norādīšu uz dažām īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu īpatnībām un to ietekmi uz to marķēšanai piemērojamo tiesisko regulējumu, ko ir būtiski izprast, lai sniegtu noderīgas atbildes uz šajā lietā Tiesai uzdotajiem jautājumiem.

23. Jāatgādina, ka Savienības tiesībās pārtikas produktu marķēšanu reglamentē Regula Nr. 1169/2011. Šajā regulā ir noteiktas vispārējās prasības šajā jomā, paredzot pienākumu sniegt obligāto informāciju par šiem produktiem [5]. Minētajā regulā ir paredzēta arī iespēja noteiktu informāciju sniegt brīvprātīgi [6]. Tā kā īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētie pārtikas produkti visupirms un neskatoties uz to īpatnībām ir uzskatāmi par pārtikas produktiem, šiem pirmajiem produktiem piemērojamas vispārējās prasības [7].

24. Runājot par konkrēto pārtikas produktu īpatnībām šajā lietā, saskaņā ar tās legāldefinīciju īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika, pirmkārt, ir īpaši apstrādāta vai izgatavota un ārsta uzraudzībā lietojama pārtika pacientu uztura režīmam [8]. Tādējādi īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika ir tāda pārtika, kam ir īpaša uztura funkcija, jo tā ir "īpaši apstrādāta vai sagatavota", lai apmierinātu īpašas pacientu uztura vajadzības [9].

[5] Regulas Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta c) apakšpunkts.

[6] Regulas Nr. 1169/2011 47. apsvērums un 36. un 37. pants.

[7] Regulas Nr. 609/2013 24. apsvērums un 6. pants.

[8] Skat. Regulas Nr. 609/2013 2. panta 2. punkta g) apakšpunktu.

[9] Spriedums, 2023. gada 2. marts, *Kwizda Pharma* (C-760/21, EU:C:2023:143, 39. punkts).

25. Otrkārt, tāpat atbilstoši legāldefinīcijai īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēts pārtikas produkts ir paredzēts kā vienīgā vai papildu pārtika pacientiem, kuriem ir kāda slimība, noteikti veselības traucējumi vai veselības stāvoklis [10]. Tādējādi īpašiem šie pārtikas produkti pēc savas būtības ir paredzēti iekšķīgai lietošanai un izmantošanai cilvēku uzturā pacientiem, kuriem ir ierobežota, vājināta vai traucēta organisma vielmaiņa, spēja uzņemt, sagremot, uzsūkt vai izvadīt parasto pārtiku vai noteiktas to sastāvdaļas vai metabolītus, vai pacientiem, kuriem veselības stāvokļa dēļ ir īpašas uztura vajadzības, kuras nevar apmierināt, mainot parasto diētu vien [11].

26. No iepriekš minētā izriet, ka īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētiem pārtikas produktiem piemīt divas galvenās atšķirības no parastiem pārtikas produktiem: viena ir saistīta ar populācijas grupu, kurai tie ir paredzēti, bet otra – ar to lietošanu. Pirmkārt, pirmie ir paredzēti mazāk aizsargātām populācijas grupām, kuras veido pacienti, kas cieš no slimībām, veselības traucējumiem vai veselības stāvokļa, kuru dēļ viņiem ir jāievēro īpaša diēta. Otrie ir domāti patērētājiem ar labu veselības stāvokli vai, citiem vārdiem sakot, vispārēja profila patērētājiem.

27. Abi šie pārtikas produktu veidi atšķiras to lietošanas ziņā. Parastu pārtikas produktu lietošana nav pakļauta nekādiem nosacījumiem, bet īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu lietošana var notikt tikai ārsta uzraudzībā. Tādējādi šī ārsta uzraudzība, kas ir nesaraujami saistīta ar jēdzienu "īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtika", paģēr, ka šā pārtikas produkta, kas ir īpašs, jo ir pielāgots pacienta uztura vajadzībām, lietošanu pacientam iesaka veselības aprūpes speciālists, ņemot vērā viņa uztura vajadzības. Šajā kontekstā "ārsta uzraudzība" nozīmē, ka tāds veselības aprūpes speciālists kā Deleģētās regulas 2016/128 3. un 15. apsvērumā minētais pārliecinās, ka īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu lietošana atbilst pacienta īpašajām uztura vajadzībām [12].

28. Šīs īpatnības pamato to, ka īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu marķējumam jāatbilst ne tikai parastiem pārtikas produktiem piemērojamām prasībām, bet arī īpašajām prasībām, kas noteiktas šiem īpašajiem produktiem. Tātad šo produktu marķēšanai ir divpakāpju regulējums [13]. Tā, Regula Nr. 609/2013 un Deleģētā regula 2016/128, kurā cita starpā reglamentētas īpašās prasības, kas piemērojamas īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētiem pārtikas produktiem, ir jāaplūko, ņemot vērā Regulu Nr. 1169/2011, kurā ir noteiktas vispārējās prasības, kas piemērojamas visiem pārtikas produktiem.

29. Runājot par šīm vispārējām prasībām, Regulas Nr. 1169/2011 IV nodaļā "Obligātā pārtikas produktu informācija" tostarp ir ietverta arī norāde uz paziņojumu par uzturvērtību [14]. Šajā paziņojumā ir jāietver informācija par enerģētisko vērtību un par tauku, piesātināto taukskābju, ogļhidrātu, cukuru, olbaltumvielu un sāls daudzumu. Daļu no šīs informācijas, proti, vai nu enerģētisko vērtību, vai arī enerģētisko vērtību kopā ar tauku, piesātināto taukskābju, cukuru un sāls daudzumu, var atkārtot parasto pārtikas produktu marķējumā, ja šajā marķējumā ir ietverts obligātais paziņojums par uzturvērtību [15].

30. Tomēr, lai ņemtu vērā īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu specifiku, Savienības likumdevējs ir uzskatījis par nepieciešamu veikt dažus šo noteikumu papildinājumus un izņēmumus no tiem. Jo īpaši ir ticis uzskatīts, ka, lai nodrošinātu šo produktu

[10] Skat. Regulas Nr. 609/2013 2. panta 2. punkta g) apakšpunktu.

[11] Šajā nozīmē skat. spriedumu, 2022. gada 27. oktobris, *Orthomol* (C-418/21, EU:C:2022:831, 26., 31. un 32. punkts).

[12] Skat. spriedumu, 2023. gada 2. marts, *Kwizda Pharma* (C-760/21, EU:C:2023:143, 71. un 74. punkts).

[13] Regulas Nr. 609/2013 24. apsvērums.

[14] Regulas Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta l) apakšpunkts.

[15] Skat. Regulas Nr. 1169/2011 30. pantu.

pareizu lietošanu, ir obligāti sīki jānorāda minēto produktu raksturlielumi un īpašības, kā arī jāsniedz pilnīgāka informācija par to, kāda par šiem pašiem produktiem tiek sniegta paziņojumā par uzturvērtību [16].

31. Šajā ziņā viena no obligātajām papildu ziņām salīdzinājumā ar visiem pārtikas produktiem piemērojamām vispārējām prasībām paģēr iekļaut to raksturlielumu un īpašību aprakstu, kas nodrošina produkta lietderīgumu attiecībā uz slimību, veselības traucējumu vai veselības stāvokli, kura dēļ uztura režīms ir vajadzīgs – jo īpaši tas attiecas uz produkta īpašo apstrādi un sastāvu, uzturvielām, kuru daudzums ir palielināts, samazināts vai kuras ir izslēgtas no sastāva vai citādi pārveidotas, kā arī produkta lietošanas pamatojuma aprakstu [17].

32. Runājot par īpašajām prasībām, kas tiek izvirzītas paziņojumam par uzturvērtību attiecībā uz īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētiem pārtikas produktiem, atkāpjoties no vispārējiem noteikumiem, kuri izriet no Regulas Nr. 1169/2011 30. panta 3. punkta, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētas pārtikas obligātajā paziņojumā par uzturvērtību ietverto informāciju marķējumā atkārtoti nenorāda [18]. Tomēr šīs regulas 31.–35. pantu piemēro attiecībā uz visām uzturvielām, kas ietvertas īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtikas produkta paziņojumā par uzturvērtību [19].

33. Šajā ziņā Čehijas valdība būtībā apgalvo, ka Deleģētajā regulā 2016/128 nekas neliedz uz īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētajiem pārtikas produktiem norādīt informāciju par uzturvērtību, kas izteikta uz porciju vai uz patēriņa vienību, saskaņā ar Regulas Nr. 1169/2011 33. pantu, kas reglamentē šādas informācijas norādīšanu. Šī valdība uzskata, ka Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 2. punktā ir paredzēta atkāpe no Regulas Nr. 1169/2011 30. panta, bet ne no tās 33. panta. Šīs valdības ieskatā ir pamats analizēt tikai otro prejudiciālo jautājumu [20], kas attiecas uz 6. panta 2. punktu.

34. Tātad šajā ziņā ir jāizvērtē dažādo Čehijas valdības norādīto noteikumu mijiedarbība un tās iespējamā ietekme uz Tiesai uzdoto prejudiciālo jautājumu izskatīšanu šajā lietā.

35. Regulas Nr. 1169/2011 30. panta "Saturs" 1. un 2. punktā būtībā ir noteiktas prasības attiecībā uz pārtikas produktu paziņojuma par uzturvērtību saturu, proti, tostarp tajā obligāti iekļaujamo informāciju, kā arī informāciju, kas to var papildināt. Šā panta 3. punktā ir paredzēts, ka noteiktu paziņojumā par uzturvērtību sniedzamo informāciju, kas ir tieši norādīta šajā punktā, var atkārtot fasēta pārtikas produkta marķējumā, ar nosacījumu, ka šis produkts ietver šādu paziņojumu. Tā, šāda brīvprātīga atkārtošana ir atļauta galvenajā redzamības laukā, citiem vārdiem sakot, uz iepakojuma priekšpuses, lai palīdzētu patērētājiem, iegādājoties pārtikas produktus, viegli saskatīt būtisko informāciju par uzturvērtību [21].

[16] Deleģētās regulas 2016/128 13.–15. apsvērums.

[17] Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkts.

[18] Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 2. punkts.

[19] Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 4. punkts.

[20] Skat. šo secinājumu 20. punktu.

[21] Skat. Regulas Nr. 1169/2011 41. apsvērumu. Šajā ziņā es uzskatu par lietderīgu norādīt sekojošo. Pirmkārt, atkārtošana ir stingri ierobežota ar minētās regulas 30. panta 3. punktā minētajiem elementiem, tādējādi izslēdzot jebkādas citas informācijas atkārtošanu, un tas attiecas uz visiem pārtikas produktiem. Otrkārt, šīs regulas 30. panta 3. punkts attiecas uz ļoti specifisku gadījumu, kad šāda informācija ārpus paziņojuma par uzturvērtību tiek atkārtota uz fasēta pārtikas produkta marķējuma, proti, praksē uz šā marķējuma priekšpuses, kurai principā ir jābūt norādītai paziņojumā par uzturvērtību.

36. Šai tiesību normai sekojošajos pantos un it īpaši 32. pantā "Vērtības norādīšana uz 100 g vai 100 ml" un 33. pantā "Informācijas norādīšana uz porciju vai patēriņa vienību" ir paredzēti noteikumi par paziņojuma par uzturvērtību saturā iekļaujamās informācijas norādīšanu. Lai gan galvenais noteikums, kas ietverts 32. pantā, paredz, ka šādai informācijai jātiek norādītai uz 100 g vai 100 ml, 33. pantā ir paredzēti papildu gadījumi, kad šo informāciju papildus norādei uz 100 g vai 100 ml var norādīt uz porciju un/vai patēriņa vienību [22].

37. Iepriekš minētie panti ietilpst Regulas Nr. 1169/2011 IV nodaļas ("Obligātā pārtikas produktu informācija") 3. iedaļā ("Paziņojums par uzturvērtību").

38. Manā ieskatā šo secinājumu 35.–37. punktā izklāstītie apsvērumi Regulas Nr. 1169/2011 30. pantu ļauj saprast kā vispārēju noteikumu, kas nosaka pārtikas produktu paziņojumā par uzturvērtību iekļaujamās obligātās uzturvērtības informācijas saturu. Šajā pantā ir arī norādīts, kādu šajā paziņojumā ietveramo informāciju, kas ir stingri ierobežota, var atkārtot marķējumā, tas ir, uz šo pārtikas produktu iepakojuma priekšpuses. Tā, no Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 2. punkta izriet, ka tajā ir paredzēta atkāpe tieši no šā pēdējā noteikuma par tās informācijas saturu, ko var atkārtot marķējumā.

39. Savukārt Regulas Nr. 1169/2011 32. un 33. pantā, manā ieskatā, ir papildus precizēti noteikumi par 30. pantā minētās informācijas atspoguļojuma noformēšanas prasībām. Minētajā 32. pantā ir noteikta "galvenā" forma, kuru vajadzības gadījumā var papildināt ar 33. pantā paredzēto formu. Šie abos pantos paredzētie noteikumi piemērojami attiecībā uz paziņojumā par uzturvērtību iekļaujamo informāciju par uzturvielām. Jāatzīmē, ka minētie noteikumi attiecas arī uz paziņojumu par uzturvērtību īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētiem pārtikas produktiem, ciktāl tajā ir jāietver informācija, kas norādīta uz 100 g vai 100 ml, un to var papildināt ar informāciju, kas izteikta uz porciju vai patēriņa vienību [23].

40. Tādējādi Regulas Nr. 1169/2011 32. un 33. pantā paredzētajiem noteikumiem, kas attiecas uz paziņojumā par uzturvērtību iekļaujamo elementu atspoguļošanu, norādot to daudzumu uz 100 g vai 100 ml un, vajadzības gadījumā, uz porciju un/vai patēriņa vienību, nebūtu jēgas, ja šie elementi un to daudzums paziņojumā par uzturvērtību nebūtu jānorāda. Tādējādi pati šajos pantos paredzēto noteikumu pastāvēšana ir atkarīga no 30. panta, kas manā ieskatā ir būtisks kā centrālais noteikums Regulas Nr. 1169/2011 iedaļā par vispārējām prasībām attiecībā uz paziņojumu par uzturvērtību marķējuma ziņā.

41. To paturot prātā, manā ieskatā Čehijas valdības nostāja, kas atgādināta šo secinājumu 33. punktā un izskaidrota tiesas sēdē, padarītu bezjēdzīgu Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 2. punktā paredzēto atkāpi, kurā nav atsauces ne uz Regulas Nr. 1169/2011 32. pantu, ne tās 33. pantu. Šā 6. panta 2. punktā paredzētais aizliegums atkārtot informāciju par uzturvērtību skaidri neattiecas ne uz šīs uzturvērtības norādīšanu uz 100 g vai 100 ml, ne uz tās norādīšanu uz porciju vai patēriņa vienību. Tādējādi šīs deleģētās regulas 6. panta 2. punktā paredzētā atkāpe ir jāsaprot kā vispārēja atkāpe, kas piemērojama neatkarīgi no veida, kādā enerģētiskā vērtība un uzturvielu daudzums ir izteikts saskaņā ar Regulas Nr. 1169/2011 32. vai 33. pantu.

[22] Šajā ziņā no Regulas Nr. 1169/2011 35. apsvēruma izriet, ka izvēle paredzēt paziņojumu par uzturvērtību uz 100 g vai 100 ml, vajadzības gadījumā atļaujot papildu paziņojumus attiecībā uz porciju, tika izdarīta, lai atvieglotu dažāda izmēra iepakojumos piedāvāto produktu salīdzināšanu.

[23] Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 4. punkts. Atzīmējams, ka šādu papildināšanas iespēju, kas var tikt atspoguļota tiešā paziņojuma par uzturvērtību tuvumā, nekādā gadījumā nedrīkst sajaukt ar šīs informācijas atkārtošanu uz paša marķējuma, kas ir tieši aizliegta šā panta 2. punktā.

42. Līdz ar to Regulas Nr. 1169/2011 30., 32. un 33. pantā un Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 2. punktā ietverto noteikumu formulējums un it īpaši to konteksts nepieļauj Čehijas valdības virzīto nostāju, kas tiecas izslēgt no šīs analīzes pirmo iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu. Tātad pirmais jautājums ir jārisina turpinājumā norādītajā veidā.

Par pirmo prejudiciālo jautājumu

43. Atgādinājumam, ar pirmo uzdoto jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai produkta enerģētisko vērtību un dažādu uzturvielu daudzumus, kas ir norādīti nevis paziņojumā par uzturvērtību, bet citviet, var uzskatīt par produkta raksturlielumu un īpašību papildu aprakstu Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta izpratnē.

44. Saskaņā ar 5. panta 2. punkta g) apakšpunktu "papildus obligātajām ziņām, kas uzskaitītas [Regulas Nr. 1169/2011] 9. panta 1. punktā, īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētas pārtikas gadījumā ir obligāti jāsniedz šādas papildu ziņas: [..] to raksturlielumu un/vai īpašību apraksts, kas nodrošina produkta lietderīgumu attiecībā uz [24] slimību, veselības traucējumu vai veselības stāvokli, kura dēļ uztura režīms ir vajadzīgs, jo īpaši tas attiecas uz produkta īpašo apstrādi un sastāvu, uzturvielām, kuru daudzums ir palielināts, samazināts vai kuras ir izslēgtas no sastāva vai citādi pārveidotas, kā arī produkta lietošanas pamatojuma apraksts."

45. Lai atbildētu uz pirmo prejudiciālo jautājumu, man šķiet, ka ir nepieciešams interpretēt jēdzienu "produkta raksturlielumu un īpašību apraksts" Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta izpratnē. Lai sniegtu noderīgu atbildi uz šo jautājumu, papildus ir nepieciešams interpretēt arī šajā pašā pantā ietverto formulējumu "obligāti jāsniedz [..] papildu ziņas", jo šis apraksts norāda uz tām [25].

46. Būtu jāatgādina, ka Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta interpretācija veicama, ņemot vērā ne vien tā formulējumu, bet arī tā kontekstu un attiecīgā tiesiskā regulējuma mērķi [26].

47. Pirmām kārtām, attiecībā uz 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta formulējumu būtu jānorāda, ka ne tajā (un arī ne pašā deleģētajā regulā) jēdziens "to raksturlielumu un/vai īpašību apraksts, kas nodrošina produkta lietderīgumu attiecībā uz slimību, veselības traucējumu vai veselības stāvokli, kura dēļ uztura režīms ir vajadzīgs" nav definēts. Šajā ziņā ir svarīgi interpretēt jēdzienus "raksturlielumi" un "īpašības" atsevišķajā īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu kontekstā. Šie jēdzieni jāsaprot kā norādes uz raksturīgām īpašībām un atpazīstamu

[24] Šis formulējums atšķiras atkarībā no šīs tiesību normas valodu versijas. Kā uz to norāda *Nestlé*, zviedru valodas versijā uzsvars tiek likts uz produkta lietderīgumu tādā gadījumā ("en beskrivning av de egenskaper och/eller kännetecken som gör produkten särskilt användbar i relation till"). Turklāt vēršama uzmanība uz to, ka tā tas citstarp ir arī angļu valodas ("a description of properties and/or characteristics that make the product useful in relation to"), spāņu valodas ("una descripción de las propiedades o características que expliquen la utilidad del producto en el manejo dietético") un arī lietuviešu valodas ("produkto savybių ir (arba) ypatumų, dėl kurių jis yra naudingas") versijās.

[25] Tas izriet no iesniedzējtiesas pirmā prejudiciālā jautājuma formulējuma, kurā ir precizēts, ka tas attiecas uz "papildu apraksta" interpretāciju.

[26] Skat. spriedumu, 2020. gada 16. jūlijs, *AFMB* u.c. (C-610/18, EU:C:2020:565, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

elementu kopumu, kas šajā gadījumā ļauj šos pārtikas produktus atšķirt [27] pēc to spējas nodrošināt lietderīgumu vai padarīt tos īpaši noderīgus [28] slimības, veselības traucējumu vai veselības stāvokļa gadījumā, kura dēļ uztura režīms ir vajadzīgs.

48. Šādu jēdzienu "raksturlielumi" un "īpašības" gramatisku interpretāciju apstiprina Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētie piemēri, starp kuriem ir produkta *īpašā* apstrāde un sastāvs, izmaiņas uzturvielās to palielināšanas, samazināšanas, izslēgšanas vai pārveidošanas rezultātā un produkta lietošanas pamatojuma apraksts [29].

49. To paturot prātā, būtu jānorāda, ka Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta redakcija, kas attiecas uz obligātās informācijas norādīšanu par īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētiem pārtikas produktiem, atšķiras no Regulas Nr. 1169/2011 9. panta 1. punkta un 30. panta 1. punkta redakcijām, kuras attiecas uz obligātās informācijas norādīšanu par visiem pārtikas produktiem.

50. Proti, no Regulas Nr. 1169/2011 9. panta un 30. panta izrietošajās vispārējās marķēšanas prasībās attiecībā uz parastiem pārtikas produktiem ir minēti jēdzieni "sastāvdaļas" [30] vai "savienojumi", tātad apzīmējot vielas, kas veido produktu, un, vispārīgāk, norāda uz to saturu. Tā, Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunktā lietotie jēdzieni norāda uz raksturīgām īpašībām vai īpatnībām, kas nodrošina šā produkta pareizu lietošanu, pielāgojot to uztura vajadzībām kādas slimības, veselības traucējumu vai veselības stāvokļa gadījumā [31]. Tādējādi atšķirības šajā tiesību normā izmantoto jēdzienu izvēlē manā ieskatā izriet no Savienības likumdevēja vēlmes iepretim vispārējam noteikumam par sastāva norādīšanu visiem pārtikas produktiem paredzēt speciālu noteikumu par īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu raksturīgo īpašību aprakstu.

51. Turklāt no Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta formulējuma izriet, ka tas attiecas uz tādas informācijas norādīšanu, kas nav Regulas Nr. 1169/2011 9. panta 1. punktā paredzētā informācija. Man šķiet, ka šai norādei ir ļoti īpaša nozīme šajā lietā, nonākot pie secinājuma, ka tās formulējums nepieļauj, ka produkta enerģētiskā vērtība un dažādu uzturvielu daudzums tiek iekļauts produkta īpašību un raksturlielumu aprakstā papildus tam, kas jau tiek obligāti prasīts attiecībā uz visiem pārtikas produktiem.

52. Šāds secinājums ir vēl jo pārliecinošāks, ņemot vērā precizējumu Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunktā, kurā šāda informācija ir raksturota kā "obligāta", un tas nozīmē, ka tai jābūt attēlotai uz visiem īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētiem pārtikas produktiem.

[27] Jēdzienu "raksturlielumi" un "īpašības" definīcijas skat. *Le Petit Robert de la langue française*, Parīze, Le Robert.

[28] Atkarībā no valodas versijas. Jāatgādina, ka atbilstoši Tiesas pastāvīgajai judikatūrai nepieciešamība vienveidīgi piemērot un interpretēt Savienības tiesību aktu nepieļauj, ka tas tiek ņemts vērā atsevišķi vienā no tā valodu redakcijām, bet gan prasa, lai tas tiktu interpretēts, pamatojoties gan uz tā autora faktisko nolūku, gan arī uz mērķi, ko tas ir vēlējies sasniegt, tostarp ņemot vērā visu valodu piemērojamās redakcijas (spriedums, 2014. gada 3. aprīlis, *4finance* (C-515/12, EU:C:2014:211, 19. punkts un tajā minētā judikatūra)).

[29] Mans izcēlums. Turklāt, tā kā katrā atsevišķā gadījumā šie piemēri var atšķirties, no tā ir jāsecina, ka to uzskaitījums nav izsmeļošs.

[30] Jēdziena "sastāvdaļa" definīciju skat. Regulas Nr. 1169/2011 2. panta 2. punkta f) apakšpunktā, kur tas skaidrots kā "jebkura viela vai produkts, tostarp aromatizētāji, pārtikas piedevas un pārtikas fermenti, un jebkuras kombinētas sastāvdaļas vienība, ko lieto pārtikas ražošanas vai sagatavošanas procesā un ko, pat izmainītā veidā, satur arī gatavais produkts; šis termins neattiecas uz atliekvielām".

[31] Šajā ziņā būtu jāatgādina, ka, tā kā šajā pantā ir sniegts piemērs uzturvielu, kuru daudzums ir ticis palielināts, samazināts, izslēgts no sastāva vai citādi pārveidots, īpatnībām, ir jāatzīmē, ka šādi veiktās uzturvielu izmaiņas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās ļauj raksturot īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēta pārtikas produkta īpatnības, cita starpā sakarā ar uzturvielu daudzuma izmaiņām šajā produktā. Tāpat kā to darījusi iesniedzējtiesa, jāatzīmē, ka no Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta izrietošās īpašās prasības būtu iespējams izpildīt, arī nenorādot konkrētus daudzumus.

53. Otrām kārtām, gramatisko interpretāciju apstiprina Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta konteksts un ar šo deleģēto regulu izvirzītie mērķi.

54. Pirmkārt, runājot par kontekstu, vispirms būtu jāatgādina īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu marķēšanas noteikuma, kas ietverts 5. panta 2. punkta g) apakšpunktā, konteksts. Proti, šī tiesību norma papildina visas citas visiem pārtikas produktiem piemērojamās tiesību normas, kā to apstiprina tās nosaukums "Īpašas prasības attiecībā uz [..] informāciju par pārtikas produktiem".

55. Turpinot – visas Deleģētās regulas 2016/128 5. pantā minētās ziņas, jo īpaši tās, kas attiecas uz pārtikas produktu lietošanu īpašiem medicīniskiem nolūkiem ārsta uzraudzībā [32], uz konkrētu vecuma kategoriju, kurai šie produkti ir paredzēti [33], vai uz attiecīgiem piesardzības pasākumiem un kontrindikācijām [34], pārsniedz pārtikas produkta uzturvērtības satura ietvaru un ir paredzētas tam, lai sniegtu papildu informāciju salīdzinājumā ar šo ietvaru.

56. Visbeidzot, šajā kontekstā ir sevišķi vajadzīgs norādīt, ka Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 2. punktā ir specifiski aizliegts īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētas pārtikas marķējumā atkārtoti norādīt paziņojumā par uzturvērtību ietverto informāciju [35]. Šajā ziņā būtu jāatgādina, ka strīdīgās ziņas, ciktāl ir runa par pašu to saturu, ir paziņojumā par uzturvērtību ietveramā informācija atbilstoši Regulas Nr. 1169/2011 30. panta 1. punktam. Tāpat kā Komisija, es uzskatu, ka enerģētiskā vērtība un uzturvielu daudzums ir uzskatāmi par viena un tā paša rakstura informāciju neatkarīgi no tās pasniegšanas veida.

57. Tādējādi ne šīs deleģētās regulas 6. panta 2. punktā paredzētais aizliegums, ne 5. panta 2. punkta g) apakšpunktā paredzētais pienākums attiecībā uz noteiktu ziņu norādīšanu īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu marķējumā nevar mainīties atkarībā no tā, kādā veidā šī informācija ir pasniegta, jo atšķirīgas pasniegšanas rezultātā nemainās tās būtība, kurai vienīgajai ir nozīme iepriekš minēto tiesību normu piemērošanā [36]. Atzīt pretējo, kā to būtībā piedāvā *Nestlé*, manā ieskatā nozīmētu apiet Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 2. punktā ietverto aizliegumu.

58. Šo iemeslu dēļ Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta konteksts manā ieskatā nepieļauj, ka strīdīgās ziņas varētu ietilpināt obligātajās papildu ziņās, kas attiecināmas tikai uz īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētiem pārtikas produktiem. *A fortiori*, tās nevar ietilpināt arī šā 5. panta 2. punkta g) apakšpunktā minētajā "raksturlielumu un īpašību aprakstā".

59. Otrkārt, iepriekš secinātais manā ieskatā visvairāk atbilst Deleģētās regulas 2016/128 mērķiem.

[32] Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta a) apakšpunkts.

[33] Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta c) apakšpunkts.

[34] Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta f) apakšpunkts.

[35] Jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 1169/2011 30. panta 1. punktu ziņas par enerģētisko vērtību un faktisko uzturvielu saturu (piemēram, taukiem, olbaltumvielām un šķiedrvielām) ir daļa no obligātās informācijas, kas iekļaujama pārtikas produkta paziņojumā par uzturvērtību. Lai gan šā panta 3. punktā ir atļauts atkārtot noteiktu informāciju, kas ietverta parasto pārtikas produktu paziņojumā par uzturvērtību, ir jāvērš uzmanība uz to, ka tajā nav norādīts uz informāciju par olbaltumvielām un šķiedrvielām. Katrā ziņā Regulas Nr. 1169/2011 30. panta 3. punktā minētās informācijas atkārtošana uz īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu iepakojuma ir skaidri aizliegta pašas Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 2. punkta tekstā.

[36] Manuprāt, to apstiprina arī Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 4. punkta formulējums, kurā tostarp ir paredzēts, ka noteikumi par uzturvielu informācijas norādīšanu paziņojumā par uzturvērtību, tas ir, Regulas Nr. 1169/2011 32. un 33. pants, ir piemērojami attiecībā uz visām šajā paziņojumā ietvertajām uzturvielām.

60. Šajā ziņā būtu jāatgādina, ka Deleģētā regula 2016/128 papildina Pamatregulu Nr. 609/2013, paredzot īpašas prasības attiecībā uz sastāvu un informāciju, kas piemērojamas īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētiem pārtikas produktiem. Tās papildina vispārējās prasības, kas saskaņā ar Regulu Nr. 1169/2011 ir piemērojamas visiem pārtikas produktiem un kas tādējādi ir piemērojamas arī šajā lietā aplūkotajiem konkrētajiem īpašajiem pārtikas produktiem.

61. Paredzot šīs īpašās prasības, lai tādējādi ņemtu vērā šiem īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzēto pārtikas produktu specifiku [37], Deleģētā regula 2016/128 tiecas garantēt, ka šie produkti ir droši un lietderīgi, kā arī to, ka tie efektīvi apmierina tādu personu vajadzības, kurām tie ir paredzēti [38]. Tādējādi, paredzot īpašas prasības atsevišķu pārtikas produktu marķējumam, Savienības likumdevējs tiecas izveidot paaugstinātu aizsardzības līmeni mazāk aizsargātiem patērētājiem, lai ļautu viņiem precīzi identificēt produktus, kas daļēji vai pilnībā ir viņu uztura avots [39].

62. Vispirms – tāda Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta interpretācija, saskaņā ar kuru uz īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu iepakojuma kā papildu informācija būtu jānorāda obligātās ziņas, kas piemērojamas visiem tādiem pārtikas produktiem kā šajā lietā aplūkotie, būtu pretrunā mērķim noteikt īpašas prasības šajā jomā.

63. Turpinot – mazāk aizsargāto patērētāju aizsardzības garantiju, kas ļauj precīzi identificēt produktus, kuri daļēji vai pilnībā ir viņu uztura avots, var apdraudēt arī šī interpretācija. Proti, ja tiktu pieprasīts uz iepakojuma priekšpuses obligāti norādīt tikai noteiktu informāciju par uzturvērtību, tas varētu mulsināt patērētājus vai pat maldināt tos [40].

64. Visbeidzot, pretēji tam, ko apgalvo *Nestlé*, es neesmu pārliecināts, ka, lai pamatotu tās interpretāciju, ir iespējams runāt par īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu pamatinformāciju [41] tāpat, kā tas ir parasto pārtikas produktu gadījumā [42], jo sevišķi to īpašā rakstura dēļ, kas aprakstīts ievada apsvērumos. Proti, medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu sastāvs var ievērojami atšķirties tostarp atkarībā no konkrētās slimības, veselības traucējuma vai veselības stāvokļa, kas ir radījis uztura vajadzības, kuras šī pārtika apmierina, no pacientu vecuma un vietas, kur viņi saņem veselības aprūpes pakalpojumus, kā arī no šo produktu lietošanas mērķiem [43].

37 Deleģētās regulas 2016/128 13. apsvērums un šajā ziņā 15. apsvērums.

38 Deleģētās regulas 2016/128 5. apsvērums.

39 Šajā ziņā skat. Deleģētās regulas 2016/128 13. apsvērumu kopsakarā ar Pamatregulas Nr. 609/2013 15. un 26. apsvērumu.

40 Šajā ziņā atzīmējams, ka *Nestlé* tiesas sēdē norādītais apstāklis, ka īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētos pārtikas produktus šī sabiedrība vairumā gadījumu tirgo pie veselības aprūpes speciālistiem un nevis tieši patērētājiem, nevar ietekmēt šo secinājumu, jo mērķauditorija ir uzņēmuma komerciālās izvēles, kas pēc savas būtības ir subjektīva, jautājums, un tas nedrīkst ietekmēt Deleģētās regulas 2016/128 mērķu interpretāciju.

41 Savos apsvērumos *Nestlé* ir norādījusi, ka šī pamatinformācija attiecas uz dažādu uzturvielu enerģētisko vērtību un daudzumu.

42 Proti, uz kāda pamata varētu apgalvot, ka gadījumā, ja persona cieš no slimības, veselības traucējuma vai īpaša veselības stāvokļa un šīs situācijas dēļ īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētie pārtikas produkti šai personai nudien ir vienīgais uztura avots, noteiktas informācijas par uzturvērtību norādīšana būtu nozīmīgāka par citas šādas informācijas norādīšanu? Ja attiecībā uz personām, kurām šie pārtikas produkti tikai daļēji ir uztura avots, tas varētu šķist pieņemamāk, tad kā tomēr būtu iespējams juridiski pamatot pienākumu nozares uzņēmējiem nodrošināt, ka, ņemot vērā katra no šiem mazāk aizsargātiem pacientiem individuālās vajadzības, ziņas par uzturvērtību, kuras šie uzņēmēji vēlas izvietot iepakojuma priekšpusē, no medicīniskā viedokļa patiešām ir uzskatāmas par pamatinformāciju vai, citiem vārdiem sakot, svarīgākām par citām? Manā ieskatā Deleģētās regulas 2016/128 mērķi neatbalsta tādu kazuistisku pieeju, kura, neapšaubāmi, neļauj garantēt tiesisko noteiktību šajā jomā un, vēl jo vairāk, nodrošināt mazāk aizsargātu patērētāju aizsardzību.

43 Skat. spriedumu, 2023. gada 2. marts, *Kwizda Pharma* (C-760/21, EU:C:2023:143, 77. punkts).

65. Tādējādi Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkta interpretācija, saskaņā ar kuru produkta enerģētisko vērtību un dažādu uzturvielu daudzumu ir atļauts norādīt kur citur, nevis paziņojumā par uzturvērtību, un ir atļauts veidot īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētu pārtikas produktu raksturlielumu un īpašību papildu aprakstu, liedz sasniegt Deleģētās regulas 2016/128 mērķi par mazāk aizsargātu patērētāju lielāku aizsardzību. Manā ieskatā šis mērķis paģēr, ka gan veselības aprūpes speciālistiem, kuri ir iesaistīti šo produktu lietošanas medicīniskajā uzraudzībā, gan mazāk aizsargātajiem patērētājiem ir iespējams izdarīt informētu izvēli, pamatojoties uz visu uzturvērtības informāciju.

66. Kopumā no iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka manā ieskatā uz iesniedzējtiesas uzdoto pirmo jautājumu būtu jāatbild, ka Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta g) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka strīdīgās ziņas nevar ietilpināt produkta raksturlielumu un īpašību papildu aprakstā šā panta izpratnē.

Par otro prejudiciālo jautājumu

67. Tā kā šis jautājums tika uzdots gadījumam, ja atbilde uz pirmo jautājumu izrādītos apstiprinoša, tad, ja Deleģētās regulas 2016/128 5. panta 2. punkta b) apakšpunkta noteikumus Tiesa interpretēs tā, kā esmu to ierosinājis šo secinājumu 66. punktā, uz to nav nepieciešams atbildēt.

68. Katrā ziņā jāatgādina – lai Deleģētās regulas 2016/128 6. panta 2. punktā paredzētais aizliegums nezaudētu savu jēgu, strīdīgās ziņas nedrīkstētu palikt neiekļautas tā tvērumā, pamatojoties tikai uz šo ziņu pasniegšanas formu. Proti, šī forma nekādā veidā nemaina saturu, kas manā ieskatā ir un paliek vienīgais būtiskais kritērijs šā aizlieguma piemērošanā [44].

Secinājumi

69. Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai uz *Högsta förvaltningsdomstolen* (Augstākā administratīvā tiesa, Zviedrija) uzdoto prejudiciālo jautājumu atbildēt šādi:

Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2016/128 (2015. gada 25. septembris), ar ko attiecībā uz īpašām sastāva un informācijas prasībām, kuras piemēro īpašiem medicīniskiem nolūkiem paredzētai pārtikai, papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 609/2013, 5. panta 2. punkta g) apakšpunkts

jāinterpretē tādējādi, ka

informāciju par produkta enerģētisko vērtību un dažādu uzturvielu daudzumu, kas ir sniegta nevis paziņojumā par uzturvērtību, bet citviet, nevar uzskatīt par produkta raksturlielumu un īpašību papildu aprakstu.

[44] Skat. šo secinājumu 33.–42., 56. un 57. punktu.